

„Dávají si zhotovovat zvlášť široké modlitební řemínky a zvlášť velké štrápce na šatech, mají rádi čestná místa, ... rádi pozdravy na ulicích, a když jim lidé říkají `mistré'.“ Slovo jak vyšité pro nás kněze. Jistě, ale týká se jen nás? Nemají rádi také pozdravy na ulicích i lidé jinak společensky postavení: „Dobrý den, pane starosto, vítejte paní doktorko, jistě pane inženýre, dnes vám to sluší paní učitelko, zdravím vás pane řediteli...“ Nejedni mají radost z toho, když je mu prokázána nějaká pocta a nejedni takto zdraví lékaře, když vstupuje do ordinace či student profesora, před zkouškou. Ježíš tato slova adresuje ne učitelům a zákoníkům, o nichž mluví, ale zástupcům a učedníkům, tedy všem. Varuje před pouhou

plitkou slávou mezi lidmi. Velikost člověka je zdůrazněna ve službě lásky.

Leckdo by ještě mohl okomentovat Ježíšova slova opět na adresu nás farářů: „Svazují těžká a neúnosná břemena a vkládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechtějí dotknout ani prstem.“ To by se dnes jeden bál potom vůbec číst evangelium, když Ježíš hovoří podrobněji například o desateru: „Bylo vám řečeno nezabiješ, ale já vám říkám, každý, kdo se hněvá na svého bratra, zabijí ho ve svém srdci... bylo vám řečeno nezczizoložíš, ale já vám říkám, každý kdo se dívá na ženu se žádostivostí, zczizoložil s ní ve svém srdci... každý kdo si vezme rozvedenou, uvádí ji do czizoložství.“ Je dobré vědět, že i Ježíš ukládá lidem břemeno: „Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočnutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží" (Mt 11,29-30).

Tedy nejde o to, aby nebyli učitelé či otcové duchovního života. Nejde také o to, aby se opustila morálka a každý si dělal, co ho momentálně napadne, jak to cítí.

Být představeným církevní obce, otcem rodiny, učitelem toto všechno je a má být služba druhým. Na stolec Mojžíšův má zasednout jak kněz, tak otec rodiny, či ten, kdo vychovává druhé v duchu toho, co říká a koná Ježíš. Smyslem této služby je přivádět druhé k osobě Ježíše Krista, který dá každému sílu k tomu, aby mohl žít požadavky jeho učení vedoucí k životu. V tom spočívá jinakost Nového zákona, ne jen, že víme, jak máme žít a případně i proč, ale že ve spojení s milujícím Ježíšem, který nám všem slouží, dostaneme sílu a moc. Život a vztah k Bohu tak následně přestane být těžkým a neúnosným břemenem. A tímto svěděním si máme navzájem sloužit.

